

Warszawa, dnia 1.07. 2014 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

PB-pb-070-23 /14(as-2034)

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 1.07.2014r.
nr. 2789 podpis. Mracek

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 2.07.14
nr. 4023 podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 11 czerwca 2014 r., znak: BPS/043-55-2396/14, oświadczenie złożone przez senatora Marka Martynowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 55. posiedzenia Senatu RP w dniu 6 czerwca 2014 r., uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Możliwość stosowania dodatkowego wsparcia do hektarów z określonego przedziału daje państwom członkowskim art. 41 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. *ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009* (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608). Zgodnie z art. 42 ust. 1 ww. rozporządzenia, w celu sfinansowania tego wsparcia państwa członkowskie mogą zdecydować o wykorzystaniu do 30% rocznego pułapu krajowego przeznaczonego na płatności bezpośrednie.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi proponuje wdrożenie płatności dodatkowych na bazie środków przesuniętych z II filaru WPR (25%), ukierunkowując to dodatkowe wsparcie na grupę gospodarstw średnich. Celem jest skuteczniejsze wspieranie dochodów tych

gospodarstw, które nie osiągają takich korzyści wynikających ze skali produkcji, jak gospodarstwa największe, niemniej jednak mają szanse na trwały rozwój.

W związku z powyższym opracowano dwa warianty wdrożenia tego instrumentu, zakładające wykorzystanie na płatności dodatkowe 8,3% rocznego pułapu krajowego – wariant A przewidujący stosowanie płatności dodatkowej do hektarów zawierających się w przedziałach od 5 do 10 ha i od 10 do 30 ha (stawki odpowiednio 20 i 80 EUR/ha) oraz wariant B przewidujący stosowanie płatności dodatkowej do hektarów zawierających się w przedziałach od 3 do 10 ha i od 10 do 30 ha (stawki odpowiednio 26 i 62 EUR/ha). Należy zauważyć, że dodatkowa płatność ma być przyznawana wszystkim gospodarstwom posiadającym kwalifikujące się hektary gruntów rolnych we wskazanych przedziałach, a nie tylko gospodarstwom o wielkości zawierającej się w wyodrębnionym przedziale.

Pragnę podkreślić, że wskazane wyżej stawki płatności zostały skalkulowane na podstawie danych o strukturze wielkości gospodarstw objętych płatnościami za 2012 r., zatem mają charakter orientacyjny. Oznacza to, że rzeczywista wysokość wsparcia może odbiegać od wstępnie zakładanych stawek. Niemniej jednak założone stawki płatności do hektarów ze wskazanych przedziałów oznaczałyby, że z wdrożenia płatności dodatkowej skorzystałyby *de facto* gospodarstwa o powierzchni 12-83 ha (w przypadku zastosowania wariantu A) albo gospodarstwa o powierzchni 11-69 ha (w przypadku zastosowania wariantu B). Oznacza to, że z punktu widzenia tych gospodarstw stosowanie płatności dodatkowej byłoby korzystniejsze aniżeli niewydziałanie części pułapu krajowego na płatność dodatkową i rozdysponowanie tej kwoty w ramach jednolitej płatności obszarowej.

Należy przy tym podkreślić, że małe gospodarstwa będą mogły wnioskować o wszystkie rodzaje płatności realizowane w ramach nowego systemu (w szczególności o jednolitą płatność obszarową, płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, płatności związane z produkcją).

Wsparcie dla tych gospodarstw może być zatem zwiększone w szczególności w przypadku prowadzenia produkcji w sektorach objętych płatnościami związanymi, np. w sektorze bydła (planuje się stosowanie stawki w wysokości ok. 139 EUR/szt. do zwierząt w przedziale od 3-ciej do 50-tej sztuki w gospodarstwie) czy w sektorze roślin wysokobiałkowych (szacowana stawka płatności to ok. 326 EUR/ha). Poza wymienionymi sektorami planuje się stosowanie płatności związanych z produkcją w następujących sektorach produkcji zwierzęcej: krowy (płatność od 3-ciej do 50-tej krowy w gospodarstwie; szacowana stawka: ok. 110 EUR/szt.), owce (płatność od 10-tej maciorki w gospodarstwie; szacowana stawka: ok. 30 EUR/szt.),

kozy (płatność do samic; szacowana stawka: ok. 15 EUR/szt.) oraz produkcji roślinnej: chmiel (szacowana stawka: ok. 480 EUR/ha), ziemniaki skrobiowe (szacowana stawka: ok. 373 EUR/ha), buraki cukrowe (szacowana stawka: ok. 366 EUR/ha), owoce miękkie (szacowana stawka: ok. 230 EUR/ha), pomidory (szacowana stawka: ok. 300 EUR/ha).

Alternatywnie rolnicy będą mogli uczestniczyć w tzw. systemie dla małych gospodarstw. Wówczas płatność dla małych gospodarstw zastąpi wszystkie inne rodzaje płatności finansowane z budżetu unijnego. Przy pomocy płatności dla małych gospodarstw realizowany będzie w szczególności cel uproszczeniowy, polegający na zwolnieniu rolników w nim uczestniczących z kontroli norm i wymogów zasady wzajemnej zgodności, a także z obowiązku stosowania praktyk w zakresie zazielenienia.

Ponadto, małe gospodarstwa o wielkości ekonomicznej poniżej 6 tys. euro, będą mogły ubiegać się o finansowaną z II filaru pomoc w ramach poddziałania „Pomoc na rozpoczęcie działalności gospodarczej na rzecz rozwoju małych gospodarstw (Restrukturyzacja małych gospodarstw)”. Pomoc będzie przeznaczona na realizację określonego projektu przedstawionego w biznesplanie i będzie miała postać premii w wysokości do 60 tys. zł.

Opisane wyżej rozwiązania znalazły odzwierciedlenie w dokumencie „System płatności bezpośrednich w Polsce w latach 2015-2020 – projekt do konsultacji”, który został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu przeprowadzenia konsultacji. Rozwiązania te są zatem propozycją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi i nie mają charakteru ostatecznego.

Odnosząc się natomiast do kwestii badań poprzedzających opracowywanie wariantów wdrożenia zreformowanego systemu wsparcia bezpośredniego, pragnę poinformować, że w ekspertyzie opracowanej przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej wskazano, że płatności dodatkowe mogłyby się przyczynić do wsparcia gospodarstw mających szansę na rozwój. W opinii Instytutu, aby zwiększyć ten efekt, korzystne byłoby zróżnicowanie stawki płatności redystrybucyjnej i wprowadzenie dwóch stawek: jednej – do pierwszych 10 ha i drugiej – do powierzchni użytków rolnych z przedziału 10-30 ha, co pozwoliłoby też zmniejszyć negatywne oddziaływania płatności na rynek obrotu ziemią.

Z poważaniem

up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU

Zofia Szalczyk

